

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614201824.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Engang faldt ogsaa Talen paa Leontine, over hvem 43 Emilie da meget beklagede sig. »Jeg har lidt utroligt for Leontines Skyld,« sagde hun, »jeg kan neppe troe, at hun besidder et godt Hierte, i det mindste har hun aldrig viist det imod mig; medens hun var yngre, fandt hun sin største Lyst i at drille mig og bedærve Alt, hvad jeg satte Priis paa, saaledes brændte hun engang med frit Forsæt Hul i et smukt Tørklæde, som Casimir havde foræret mig; næsten hver Gang jeg sang i Selskaber, væltede hun et Skiermbræt, et Bord, en Lænestol, eller en anden tung Gienstand, og larmede tidt saaledes, at Ingen kunde høre et Ord; ja en Aften, i en stor Forsamling, slap hun et Par Oldenborrer løse lige ved min Side, thi hun veed meget godt, at jeg ikke kan fordrage disse Dyr, og ganske rigtig fløi de mig da lige i Haarene, og piinte og forskrækkede mig, saa jeg skreg høit, og bragte det hele Selskab i Forvirring.«